

En anden ting, som også har været berørt af nogle ordførere, har været, at jeg har foreslået, at Danmarks Naturfredningsforening og Friluftsrådet indgår i de rådgivende § 2-udvalg. Det synes jeg i realiteten er en naturlig udvikling, når vi nu også skal have en større integration af miljøet. Her synes jeg også, at disse landsdækkende organisationer bør have mulighed for at være med til at rådgive i forhold til hele EU-problemstillingen.

Når jeg ikke, og det vil jeg gerne sige helt præcis, har fundet grundlag for at udvide § 2-udvalgene yderligere – og her har der vel først og fremmest været diskussioner omkring økologerne; jeg er godt bekendt med, at de ønsker repræsentation – er det, fordi jeg altså har en linje, som jeg tror man skal tænke sig lidt om før man bryder, nemlig den linje, at det kun er generelle organisationer, som er med i den slags udvalg.

Man skal forstå, at hvis man bryder den linje, så vil der være mange udvalg, der med berettigelse trænger til en revision. Så skal vi ind og definere, hvor store sådan nogle organisationer, som samtidig er medlem af en paraplyorganisation, skal være for at have lov til at komme med.

Indtil jeg er blevet overbevist om noget andet, så vil jeg fastholde den generelle indgangsvinkel, at det er de generelle organisationer, der er med i udvalgene, og mig bekendt er LØJ medlem af Landbrugsrådet.

Vedrørende de foreslåede omformuleringer af bestemmelsen omkring kontroladgang og adgang til gennemsyn af dokumenter og offentliggørelse af kontrolresultaterne så tror jeg, det er vigtigt at få understreget, at de tekstmæssige ændringer ikke indebærer realitetsændringer. De foreslåede tekstmæssige ændringer er foretaget for at præcisere den gældende retstilstand ud fra hensynet om have enslydende bestemmelser på ensartede områder.

Vedrørende forslaget om at anvende promilleafgiftsfondenes midler så vil forslaget jo rent faktisk indfri et længe næret ønske om at kunne anvende midlerne friere, men dog selvfølgelig stadig væk efter indstilling fra fondsbestyrerne.

Så er der forslaget om, at en myndighed, til hvem man som minister kan delegerer sin beføjelse efter loven til at træffe afgørelser m.v., skulle kunne tage en afgørelse op til fornyet overvejelse og også eventuelt ændre den, selv om der er indgivet en klage over afgørelsen.

Her vil jeg gerne understrege, at det forslag er båret af ønsket om en nemmere og en hurtigere måde for borgerne at få en sag genvurderet og eventuelt ændret på end ved den formelle og ofte langsommelige klagebehandling.

Jeg tror, det er lidt vigtigt, at ordførerne også læser det i det lys. Jeg har masser af eksempler på, at det ellers kan tage lang tid; der kan gå meget bureaukrati i det. Her giver vi faktisk en mulighed for, at hvis første instans kan se, at det nok var en forkert beslutning, vi tog, ja, så kan man også ændre den. Det tror jeg egentlig er i god tråd med mange af de diskussioner, jeg i øvrigt hører i samfundet.

Hvis den underordnede myndighed i forbindelse med en klage bliver opmærksom på en fejl i den første afgørelse, så er det faktisk langt nemmere, at den underordnede myndighed straks selv kan lave afgørelsen om, frem for at man afventer udfaldet af en formel klage. Det forhindrer jo ikke, hvis den underordnede myndighed ikke følger de ønsker, som klager måtte have, at klageren kan gå videre. Det er bare en mulighed for at kunne gøre tingene lidt mere fornuftigt.

Vedrørende forslaget om at ændre forældelsesfristen fra 2 til 5 år for strafansvaret, ja, så gælder det for det første, at forlængelsen alene vil berøre overtrædelser, som er egnede til at medføre uberettigede støtteudbetalinger. Overtrædelser som medfører eller er egnede til at medføre uberettiget fritagelse for betaling af afgiften m.v. er nemlig i forvejen i medfør af straffeloven omfattet af en forældelsesfrist på mindst 5 år. Der vil således med det forslag blive skabt parallelitet imellem overtrædelser, som medfører uberettigede støtteudbetalinger, og overtrædelser, som medfører uberettiget fritagelse for betaling af afgifter m.m. i forhold til loven.

Bestemmelsen om længere forældelse er indsat i flere love og er særdeles velbegrunder på bemyndigelseslovens områder. Rent faktisk er det sådan, at mange overtrædelser først opdagges ved den efterfølgende regnskabskontrol som en slags krydskontrol på støtteområdet, og i disse tilfælde er toårsforældelsesfristen faktisk ofte udløbet, før vi kan nå at komme igennem det ofte tidsrøvende efterforskningsarbejde osv.

Jeg vil afslutningsvis udtrykke håb om, at udvalgsarbejdet vil blive både godt og konstruktivt. Jeg har rent faktisk med de tilkendegivelser, jeg hørte fra langt de fleste ordførere, på fornemmelsen, at de misforståelser – som jeg